

Les granotes del bàsquet

Per Lluís Folch

En un bosc molt llunyà, vivien unes granotes que els hi agrada molt jugar a bàsquet, perquè gràcies a les seves potes de darrera podien saltar molt a munt.

Un bon dia, va passar per allà, un elefant molt gros. Anava vestit amb pantalons curts, una samarreta de bàsquet i una pilota. Va demanar a les granotes si podia jugar amb la seva cistella, i les granotes li van dir que sí. Però, que anés amb molt de compte perquè ell era molt gros i la seva cistella molt petita.

L'elefant els hi va dir que ell faria el que volgués. Perquè ell mai feia cas de ningú. I sempre feia el que volia.

Va anar corrents cap a la cistella amb tanta mala sort que va relliscar i va caure just a sobre.

La cistella es va trencar i va quedar inservible.

Les granotes es van enfadar molt, però van decidir que abans de res havien de reparar la cistella.

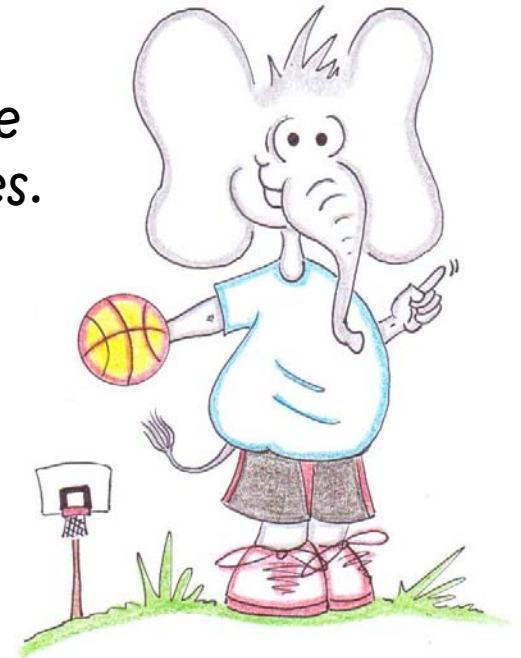

Reparar la cistella no era tan senzill, perquè l'únic lloc on reparen cistelles de granotes és mooolt lluny d'aquí. Tant, que és més lluny que el sol. I més lluny que les estrelles. Concretament en el planeta bàsquet.

Sense perdre ni un segon, varen pujar totes a la seva nau espacial que les portaria cap al planeta bàsquet.

De camí van haver de esquivar estrelles i, fins i tot, el sol. Es van haver d'ajupir per no cremar-se...

Quan van arribar al planeta bàsquet, el primer que van fer va ser anar a buscar al mecànic de cistelles. Aquest els hi va dir que no estava segur de que elles fossin autèntiques granotes de bàsquet. I va pensar que abans de reparar res, els hi faria passar unes proves per demostrar que realment eren autèntiques basquetbolistes.

Les proves, consistien en botar amb la mà dreta i amb l'esquerra, en botar d'esquenes i, fins i tot, a peu coix!

Les granotes van superar les proves de forma brillant. I el mecànic va acceptar arreglar la cistella.

Amb la cistella reparada van iniciar el viatge de tornada a casa. Però, quan van arribar, es van trobar a l'elefant plorant tot sol. Les granotes li van preguntar què li passava i ell va contestar que per no haver fet cas de tot allò que li van dir, s'havia quedat sense cistella i sol, perquè les seves amigues granotes havien marxat. Les granotes li van contestar que si sempre feia cas, no passarien accidents. I així podrien jugar plegats sempre.

L'elefant els hi va prometre que sempre ho faria així i amb una forta abraçada van tornar a ser amics per sempre, jugant plegats a bàsquet cada dia de l'any.

